

[Finansministeren.]

var, at man i udvalgene havde forsinket arbejdet. Jeg ved ikke, om denne påstand helt holder stik.

Jeg kan nævne besparelsen på 20 mill. kr. ved nedlæggelse af sidebaner. Vil man påstå, at arbejdet i udvalget er sinket således, at man af den grund ikke kan komme i gang i det kommende år? Jeg tror, det ville have fremmet arbejdet særdeles meget, hvis man fra oppositionens side ville have nævnt blot én enkelt bane, som man kunne ønske nedlagt. Så vidt jeg har kunnet finde ud af det ved at følge de taler, der holdes af folketingets medlemmer i højre side af salen, har man hidtil fortrinsvis gjort sig umage for rundt omkring i landet at fortælle, hvilke baner der ikke falder ind under de 20 mill. kr.

Forslaget om besparelser inden for udenrigsministeriet er jo først for nylig fremsat i tinget, og man kan vel ikke have nogen forventning om rent øjeblikkeligt at spare det beløb, det her drejer sig om.

Også forslaget vedrørende en række anlægsarbejder er som bekendt først kommet frem for nylig, og der kan ikke være stor mulighed for at få det gennemført med virkning for det kommende år.

Alt i alt når man altså til, at af de 278 mill. kr. er der 72 mill. kr., som ikke kan få virkning for det kommende finansår, og dermed er vi nede på 202 mill. kr.

Så kan man spørge: hvad er årsagen til, at regeringspartierne ikke vil være med til en besparelse på disse 202 mill. kr.? For det første vil jeg gøre opmærksom på, at de 80 mill. kr., der vedrører en ophævelse af børnetilskudsordningen, betragter vi inden for regeringen ikke som en besparelse. Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte jo også, at det måske ikke var en egentlig besparelse, men dog en udgiftsreduktion. Hvorfor skal vi ikke kalde det for det, det er, nemlig en skatteforhøjelse? Det må, isoleret betragtet, være en skatteforhøjelse. Det vil betyde, at de af landets skatteydere, der har børn, skal betale 80 mill. kr. mere i skat, idet skatten vil stige med dette beløb, når børnetilskuddet ikke må trækkes fra på skattesedlen. Det er altså en skatteforhøjelse, som jeg synes oppositionen skulle holde blandt skatteforslagene. Hvorfor skal det optræde her blandt de besparelser, der

skulle nærme sig de 400 mill. kr.? Det kan vel ikke skyldes vanskeligheder ved at nå op på dette tal? Trækker vi det fra, bliver der tilbage 122 mill. kr., og det er det beløb, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde lå mellem 130 mill. kr. og 150 mill. kr. — men det skal ikke skille os så meget.

I denne forbindelse har man — det er ganske korrekt — i udvalget spurgt, hvorvidt regeringen som forudsætning for forhandling ville være med til at spare de 130 mill. kr. Det er rigtigt, at vi har sagt, at det kunne vi ikke; men vi har ikke — som det ærede medlem hr. Poul Møller gav udtryk for — i et enkelt udvalg afvist at forhandle om en række af tingene; en sådan forhandling har da også fundet sted.

Jeg har lagt mærke til, at husholdningsrådet ikke mere står på denne liste; jeg ved ikke, om det var med den 4. oktober sidste år, men det er ganske fornuftigt, at det ikke står der, for i udvalget blev man jo enig om husholdningsrådet. Heller ikke det sociale forskningsinstitut står der — jeg ved ikke, om det betyder, at man også har opgivet det.

Jeg håber, at man kan tale sig til rette om en ordning vedrørende en række af de forslag, der er fremsat af oppositionen. Tilbage bliver altså de 122 mill. kr. Af dette beløb er det rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at der er ca. 70 mill. kr., som ikke betyder egentlige besparelser, men indebærer, at visse borgere skal betale mere. Her er der en forskel på oppositionens syn og regeringens syn. Jeg kan således pege på de 30 mill. kr. i rentelepølse — forøgelse af statslånsydelsen er i øvrigt det rigtige navn. Forslaget betyder, at 150 000 lejere skal betale højere husleje. Det er ganske korrekt at foreslå noget sådant, men mon det ikke var bedre at kalde det huslejeforhøjelse? Til gengæld får de pågældende så en skattelettelse.

Dernæst er der et punkt, der hedder revision af sygeforsikringsloven: 30 mill. kr. Dette er jeg ude af stand til at tage stilling til; jeg ved ikke, om forslaget er blevet nærmere uddybet i det udvalg, der er nedsat af folketinget — det har jeg ikke kendskab til — men det skulle undre mig såre, om resultatet, hvis der skal spares 30 mill. kr. på sygeforsikringen, ikke vil blive, at sygekassekontingentet stiger med dette